

27 mei 1940 - Engelse bommen op het Burgemeester Meineszplein.

In 1938 verhuisde ik, Wim Haasbroek, "enigst" kind, met mijn ouders naar het Burgemeester Meineszplein nummer 1 B. We woonden op de bovenste hoeketage recht boven de winkel van Jamin, tegenwoordig Café/Bodega "de Meineszcorner".

Beneden ons woonde het muzikale joodse echtpaar Dado. Hij, Marius, was vanaf de oprichting van het Rotterdams Philharmonisch Orkest de eerste violist (concertmeester) gedurende 40 jaren ! Zij speelde klassiek piano. Samen traden zij enige malen op bij Radio Luxemburg. Mw Dado sprak met joods-duitsse tongval; noemde mij consequent: Wiem von Wiemelenschaain.

We keken de Beukelsweg af tot aan het Aelbrechtsplein. Lijn 1 trok er zijn rails. Ik leerde er fietsen, terwijl mijn moeder er almaar achteraan holde, steeds hetzelfde blokje om. Mijn fietsvaardigheid ontwikkelde zich recht evenredig met de fysieke conditie van mijn moeder !

Enige jaren verliepen vredig tot op 14 mei 1940 het duitse bombardement Rotterdam teisterde.

Met mijn ouders – ik was inmiddels 5 jaren oud – stonden wij op het dak van ons hoekhuis te kijken richting centrum naar de geweldige rookwolken en vlammen, niet vermoedend, dat wij 13 dagen later op 27 mei in de nacht zelf getroffen zouden worden op het Burgemeester

Meineszplein door enige engelse bommen!

<> Eén projectiel ging schuin dwars door het dak naar binnen en door het raam van de woonkamer aan de pleinkant weer naar buiten, het raam, waar mijn vader dit keer niet voor stond om naar vliegtuigen in de lucht te kijken. Er waren rond ons diverse inslagen. Een stuk trottoirband lag op de grond juist naast mijn moeders hoofdeinde in de slaapkamer. De inslagen hebben we niet bewust gehoord omdat wij sliepen.

Gedragen in het duister door mijn vader verlieten we via de lange trap het huis door het puin naar buiten. De

tramdraden hingen op de straat. Wij kwamen vervolgens in eerste instantie terecht in een melkwinkel (RMI), waar een aantal vrouwen onafgebroken collectief schietgebedjes prevelden !

Bij inspectie de volgende dag liep mijn vader met mevrouw Dado door het pand: "Ach mienier Haschbroech, kaik eens, ein tood vogeltjen op de muur gekleefd !" Mijn vader heeft haar maar niet verteld, dat het in werkelijkheid een stukje schedel was met haar erop van een dodelijk getroffen passant, iemand van de zgn. luchtbescherming, die tijdens de inslagen daar patrouille liep !

Mijn aquarium is tot mijn verdriet door mijn vader later aan een onbekende op straat meegegeven.

Wij gingen een jaar inwonen bij mijn grootouders voor we naar nieuwbouw in Rotterdam-Blijdorp verhuisden. Ik ben nooit op het plein terug geweest. Onlangs zag ik op internet de foto zeer kort na de inslag van ons ernstig beschadigde huis. Een agent houdt hierop de wacht, vermoedelijk om diefstal te voorkomen.

Mochten er lezers zijn, die herinneringen aan deze 27e mei 1940 hebben, dan ontvang ik ze graag via mijn e-mail: [wimhaasbroek at upcmail.nl](mailto:wimhaasbroek@upcmail.nl) (at = @)

Mijn post-adres luidt:

Dassenboslaan 20

6705 BV Wageningen

0317 – 411 436

[Terug](#)

